

Този текст служи само за информационни цели и няма правно действие. Институциите на Съюза не носят отговорност за неговото съдържание. Автентичните версии на съответните актове, включително техните преамбюли, са версиите, публикувани в Официален вестник на Европейския съюз и налични в EUR-Lex. Тези официални текстове са пряко достъпни чрез връзките, публикувани в настоящия документ

► **V**   **ДИРЕКТИВА (ЕС) 2020/1828 НА ЕВРОПЕЙСКИЯ ПАРЛАМЕНТ И НА СЪВЕТА**
от 25 ноември 2020 година
относно представителни иски за защита на колективните интереси на потребителите и за
отмяна на Директива 2009/22/ЕО
(текст от значение за ЕИП)
(ОВ L 409, 4.12.2020 г., стр. 1)

Изменена със:

	Официален вестник		
	№	страница	дата
► <u>M1</u> Регламент (ЕС) 2022/1925 на Европейския парламент и на Съвета от 14 септември 2022 година	L 265	1	12.10.2022 г.

**ДИРЕКТИВА (ЕС) 2020/1828 НА ЕВРОПЕЙСКИЯ
ПАРЛАМЕНТ И НА СЪВЕТА**

от 25 ноември 2020 година

**относно представителни искиове за защита на колективните
интереси на потребителите и за отмяна на Директива
2009/22/ЕО**

(текст от значение за ЕИП)

ГЛАВА I

ПРЕДМЕТ, ОБХВАТ И ОПРЕДЕЛЕНИЯ

Член 1

Предмет и цел

1. С настоящата директива се установяват правила, които да гарантират, че във всички държави членки има създаден механизъм за представителни искиове за защита на колективните интереси на потребителите, като същевременно се предвиждат подходящи гаранции, за да се избегне злоупотребата с предявяването на искиове. Целта на настоящата директива е чрез постигането на високо равнище на защита на потребителите да се допринесе за правилното функциониране на вътрешния пазар като се сближат някои аспекти на законите, подзаконовите и административните разпоредби на държавите членки относно представителните искиове. Поради това настоящата директива има за цел и да се подобри достъпът на потребителите до правосъдие.

2. Настоящата директива не възпрепятства държавите членки да приемат или да запазят в сила процесуални средства за правна защитата на колективните интереси на потребителите на национално равнище. Държавите членки обаче гарантират, че поне един процесуален механизъм, който позволява на компетентните структури да предявяват представителни искиове за целите както на мерките за преустановяване или забрана, така и на мерките за обезщетение, е в съответствие с настоящата директива. Изпълнението на настоящата директива не представлява основание за намаляване на степента на защита на потребителите в областите, попадащи в обхвата на правните актове, изброени в приложение I.

3. Компетентните структури са свободни да избират процесуалните средства, с които разполагат съгласно правото на Съюза или националното право, за защитата на колективните интереси на потребителите.

Член 2

Обхват

1. Настоящата директива се прилага за представителни искиове, предявени срещу нарушения от страна на търговци на разпоредбите на правото на Съюза, посочени в приложение I, включително такива разпоредби, както са транспонирани в националното право, които увреждат или могат да увредят колективните интереси на потребителите. Настоящата директива не засяга разпоредбите на правните актове на Съюза, посочени в приложение I. Тя се прилага за национални и трансгранични нарушения, включително когато тези нарушения са преустановени преди предявяване на представителния иск или когато тези нарушения са приключили преди приключването на производството по представителния иск.

▼B

2. Настоящата директива не засяга правилата на правото на Съюза или на националното право, установяващи договорни и извъндоговорни средства за правна защита на потребителите срещу нарушенията, посочени в параграф 1.

3. Настоящата директива не засяга правилата на Съюза относно международното частно право, по-специално правилата относно компетентността на съдилищата и признаването и изпълнението на съдебни решения по граждански и търговски дела, и правилата относно правото, приложимо към договорни и извъндоговорни задължения.

*Член 3***Определения**

За целите на настоящата директива се прилагат следните определения:

- 1) „потребител“ означава всяко физическо лице, което извършва дейност за цели извън търговската или стопанската дейност, занаята или професията на това лице;
- 2) „търговец“ означава всяко физическо или юридическо лице, независимо дали е частно или публично, което извършва дейност, включително чрез друго лице, действащо от негово име или за негова сметка, за цели, свързани с търговската или стопанската дейност, занаята или професията на това физическо или юридическо лице;
- 3) „колективни интереси на потребителите“ означава общия интерес на потребителите, и по-специално за целите на мерките за обезщетение — интересите на група потребители;
- 4) „компетентна структура“ означава всяка организация или публичен орган, представляващ интересите на потребителите, който е определен от държава членка като компетентен да предявява представителни иски в съответствие с настоящата директива;
- 5) „представителен иск“ означава иск за защита на колективните интереси на потребителите, предявен от компетентна структура като ищец от името на потребителите и имащ за цел налагане на мярка за преустановяване или забрана, мярка за обезщетение или и двете;
- 6) „национален представителен иск“ означава представителен иск, предявен от компетентната структура в държавата членка, в която е била определена компетентната структура;
- 7) „трансграничен представителен иск“ означава представителен иск, предявен от компетентна структура в държава членка, различна от тази, в която е била определена компетентната структура;
- 8) „практика“ означава всяко действие или бездействие от страна на търговец;
- 9) „окончателно решение“ означава решение на съд или административен орган на държава членка, което не може или повече не може да подлежи на съдебен контрол с обичайните средства за обжалване;
- 10) „мярка за обезщетение“ означава мярка, която задължава търговец да предостави на заинтересованите потребители средства за правна защита като обезщетение, ремонт, замяна, намаляване на цената, прекратяване на договора или възстановяване на платената цена, според случая и както е предвидено в правото на Съюза или националното право.

ГЛАВА 2

ПРЕДСТАВИТЕЛНИ ИСКОВЕ

Член 4

Компетентни структури

1. Държавите членки гарантират, че представителните искове, предвидени в настоящата директива, могат да бъдат предявявани от компетентни структури, определени за тази цел от държавите членки.
2. Държавите членки гарантират, че структури, по-специално организации на потребителите, включително организации на потребителите, които представляват членове от повече от една държава членка, отговарят на условията да бъдат определени за компетентни структури за целите на предявяването на национални представителни искове, трансгранични представителни искове, или и двете.
3. Държавите членки определят дадена структура, както е предвидено в параграф 2, която е подала искане за определяне като компетентна структура за целите на предявяването на трансгранични представителни искове, ако тази структура отговаря на всички изброени по-долу критерии:
  - а) да е юридическо лице, което е учредено в съответствие с националното право на държавата членка, в която е определено, и да може да докаже 12 месеца реална обществена дейност в защита на интересите на потребителите преди подаването на искането за определяне;
  - б) в съответствие с предмета на своята дейност да има законен интерес да защитава интересите на потребителите, както е предвидено в разпоредбите на правото на Съюза, предвидени в приложение I;
  - в) да е с нестопанска цел;
  - г) срещу нея да няма открито производство по несъстоятелност, нито да е обявена в несъстоятелност;
  - д) да е независима и да не се влияе от лица, различни от потребителите, по специално от търговци, които имат икономически интерес от предявяване на представителен иск, включително в случай на финансиране от трети страни, и за тази цел да е установила процедури за предотвратяване на такова влияние, както и за предотвратяване на конфликти на интереси между нея, лицата, които ѝ предоставят финансиране и интересите на потребителите;
  - е) да оповестява публично на ясен и разбираем език чрез подходящи средства, по-специално на своята интернет страница, информация, която доказва, че структурата отговаря на критериите, изброени в букви а)—д), и информация относно източниците на своето финансиране като цяло, своята организационна, управленска и членска структура, своя предмет на дейност и своите дейности.
4. Държавите членки гарантират, че критериите, които използват за определяне на дадена структура като компетентна структура за целите на предявяването на национални представителни искове, съответстват на целите на настоящата директива, за да се осигури ефективно и ефикасно функциониране на тези представителни искове.

▼ B

5. Държавите членки могат да решат, че критериите, изброени в параграф 3, се прилагат също така и за определянето на компетентни структури за целите на предявяването на национални представителни искиове.
6. Държавите членки могат да определят дадена структура като компетентна структура на *ad hoc* принцип за целите на предявяването на конкретен национален представителен иск, по искане на посочената структура, ако тя отговаря на критериите за определяне като компетентна структура, предвидени в националното право.
7. Независимо от параграфи 3 и 4, държавите членки могат да определят публични органи като компетентни структури за целите на предявяването на представителни искиове. Държавите членки могат да предвидят, че публичните органи, които вече са определени като компетентни структури по смисъла на член 3 от Директива 2009/22/ЕО, остават определени като компетентни структури за целите на настоящата директива.

Член 5**Информация и мониторинг на компетентните структури**

1. Всяка държава членка представя на Комисията списък на компетентните структури, които е определила предварително с цел предявяването на трансгранични представителни искиове, включително наименованието и предмета на дейност на тези компетентни структури до 26 декември 2023 г. Всяка държава членка уведомява Комисията при промени в този списък. Държавите членки осигуряват публичен достъп до посочените списъци.

Комисията съставя обобщен списък на тези компетентните структури и предоставя публичен достъп до него. Комисията актуализира посочения списък всеки път, когато ѝ се съобщават промени в списъците на компетентни структури на държавите членки.

2. Държавите членки гарантират, че информацията относно компетентните структури, определени предварително с цел на предявяването на национални представителни искиове, се прави обществено достояние.

3. Държавите членки правят оценка поне на всеки пет години дали компетентните структури продължават да отговарят на критериите, изброени в член 4, параграф 3. Държавите членки гарантират, че компетентните структури губят статута си, ако вече не отговарят на един или няколко от тези критерии.

4. Ако държава членка или Комисията изрази опасения относно съответствието на дадена компетентна структура с критериите, изброени в член 4, параграф 3, държавата членка, която е определила тази компетентна структура, извършва проверка във връзка с опасенията. Ако е необходимо, държавите членки отменят определянето на същата компетентна структура, ако тя вече не отговаря на един или няколко от тези критерии. Търговецът ответник в представителен иск има правото да изрази пред съда или административния орган основателните си опасения във връзка с това дали компетентна структура отговаря на критериите, изброени в член 4, параграф 3.

5. Държавите членки определят национални звена за контакт за целите на параграф 4 и съобщават на Комисията името и данните за връзка на тези звена за контакт. Комисията съставя списък на тези звена за контакт и предоставя този списък на държавите членки.

Член 6

Предявяване на трансгранични представителни иски

1. Държавите членки гарантират, че компетентните структури, предварително определени в друга държава членка с цел предявяването на трансгранични представителни иски, могат да предявяват такива представителни иски пред техните съдилища или административни органи.
2. Държавите членки гарантират, че когато предполагаемото нарушение на правото на Съюза, както е предвидено в член 2, параграф 1, уврежда или има вероятност да увреди потребители в различни държави членки, представителният иск може да бъде предявен пред съда или административния орган на държава членка от няколко компетентни структури от различни държави членки, за да се защитят колективните интереси на потребителите в различни държави членки.
3. Съдилищата и административните органи приемат списъка, посочен в член 5, параграф 1, като доказателство за процесуалната легитимация на компетентната структура да предявява трансграничен представителен иск, без това да засяга правото на сезирания съд или административен орган да проверят дали предметът на дейност на компетентната структура оправдава предявяването на иск в конкретния случай.

Член 7

Представителни иски

1. Държавите членки гарантират, че представителни иски, предвидени в настоящата директива, могат да бъдат предявявани пред техните съдилища или административни органи от компетентни структури, определени в съответствие с член 4.
2. При предявяване на представителен иск компетентната структура предоставя на съда или административния орган достатъчно информация относно заинтересованите от представителния иск потребители.
3. Съдилищата или административните органи правят оценка на допустимостта на конкретен представителен иск в съответствие с настоящата директива и националното право.
4. Държавите членки гарантират, че компетентните структури имат право да поискат налагането поне на следните мерки:
  - а) мерки за преустановяване или забрана;
  - б) мерки за обезщетение.
5. Държавите членки могат да дадат възможност на компетентните структури да поискат налагането на мерките по параграф 4 в рамките на един-единствен представителен иск, ако е необходимо. Държавите членки могат да предвидят тези мерки да се съдържат в рамките на едно-единствено решение.
6. Държавите членки гарантират, че интересите на потребителите в рамките на представителните иски се представляват от компетентни структури и че тези компетентни структури имат правата и задълженията на страна ищец в производството. Заинтересованите от представителния иск потребители имат право да се възползват от мерките, посочени в параграф 4.

▼B

7. Държавите членки гарантират, че съдилища или административни органи могат на възможно най-ранен етап от производството да отхвърлят искове, които са явно неоснователни, в съответствие с националното право.

*Член 8***Мерки за преустановяване или забрана**

1. Държавите членки гарантират, че мерките за преустановяване или забрана, посочени в член 7, параграф 4, буква а), са достъпни под формата на:

- а) временна мярка за преустановяване на практика или, когато е необходимо, за забрана на практика, когато се счита, че тази практика представлява нарушение, както е предвидено в член 2, параграф 1;
- б) окончателна мярка за преустановяване на практика или, когато е необходимо, за забрана на практика, когато се счита, че тази практика представлява нарушение, както е предвидено в член 2, параграф 1.

2. Мярка, посочена в параграф 1, буква б), може да включва, ако е предвидено в националното право:

- а) мярка, с която се установява, че дадена практика представлява нарушение, както е предвидено в член 2, параграф 1; и
- б) задължение за публикуване изцяло или частично на решението относно мярката във форма, която съдът или административният орган счита за подходяща, или задължение за публикуване на коригиращо изявление.

3. За да може компетентната структура да поиска налагането на мярка за преустановяване или забрана, индивидуалните потребители не са длъжни да изразят съгласието си да бъдат представлявани от тази компетентна структура. От компетентната структура не се изисква да доказва:

- а) действителна загуба или вреда за отделните потребители, засегнати от нарушението, както е предвидено в член 2, параграф 1; или
- б) умисъл или небрежност от страна на търговеца.

4. Държавите членки могат да въведат разпоредби в националното си право или да запазят национални разпоредби, съгласно които компетентна структура може да поиска налагането на мерките за преустановяване или забрана, предвидени в параграф 1, буква б), само след като е започнал консултации със съответния търговец с цел прекратяване на нарушението от страна на търговеца, както е предвидено в член 2, параграф 1. Ако търговецът не прекрати нарушението в рамките на две седмици след получаване на искане за консултация, компетентната структура може да незабавно да предяви представителен иск за налагане на мярка за преустановяване или забрана.

Държавите членки уведомяват Комисията за всяка такава разпоредба от националното си право. Комисията осигурява публичен достъп до същата информация.

*Член 9***Мерки за обезщетение**

1. Мярката за обезщетение задължава търговеца да предостави на заинтересованите потребители средства за правна защита като обезщетение, ремонт, замяна, намаляване на цената, прекратяване на договора или възстановяване на платената цена, според случая и както е предвидено в правото на Съюза или националното право.

▼B

2. Държавите членки определят правила за това как и на какъв етап от предявяване на представителен иск за налагане на мерки за обезщетение индивидуалните потребители, заинтересовани от същия представителен иск, изрично или мълчаливо изразяват съгласието си в рамките на подходящ срок след предявяването на посочения представителен иск дали да бъдат представлявани от компетентната структура по този представителен иск и дали да бъдат обвързани от резултата от представителния иск.

3. Независимо от параграф 2 държавите членки гарантират, че индивидуалните потребители, които нямат обичайно местопребиваване в държавата членка на съда или административния орган, пред който е предявен представителен иск, трябва изрично да изразят съгласието си да бъдат представлявани по този представителен иск, за да бъдат обвързани от резултата от представителния иск.

4. Държавите членки определят правила, с които да гарантират, че потребителите, които изрично или мълчаливо са изразили съгласието си да бъдат представлявани по представителен иск, не могат нито да бъдат представлявани по други представителни искове на същото основание и срещу същия търговец, нито да предявяват иск индивидуално на същото основание и срещу същия търговец. Държавите членки определят също правила, с които да гарантират, че потребителите не получават повече от веднъж обезщетение на същото основание и срещу същия търговец.

5. Когато в мярката за обезщетение не се посочват индивидуалните потребители, които имат право да се възползват от средствата за правна защита, предвидени в мярката за обезщетение, тя описва поне групата потребители, които имат право да се възползват от тези средства за правна защита.

6. Държавите членки гарантират, че мярка за обезщетение дава право на потребителите да се възползват от средствата за правна защита, предвидени в посочената мярка за обезщетение, без да е необходимо предявяването на отделен иск.

7. Държавите членки определят или запазват правилата относно сроковете, в които индивидуалните потребители могат да се възползват от мерки за обезщетение. Държавите членки могат да предвидят правила за предназначението на неизразходвани средства за обезщетение, които не са използвани в рамките на установените срокове.

8. Държавите членки гарантират, че компетентните структури могат да предявяват представителни искове за налагане на мярка за обезщетение, без да е необходимо предварително установяване на нарушение, предвидено в член 2, параграф 1, от съд или административен орган в рамките на отделно производство.

9. Средствата за правна защита, предвидени в мерки за обезщетение в рамките на представителен иск, не засягат други допълнителни средства за правна защита, които са на разположение на потребителите съгласно правото на Съюза или националното право и които не са били предмет на този представителен иск.

Член 10

Финансиране на представителни иски за налагане на мерки за обезщетение

1. Държавите членки гарантират, че когато даден представителен иск за налагане на мерки за обезщетение е финансиран от трета страна, доколкото това е позволено в съответствие с националното право, са избегнати конфликтите на интереси, и че финансирането от трети страни, които имат икономически интерес от предявяването или от резултата от представителния иск за налагане на мерки за обезщетение, не отклонява представителния иск от защитата на колективните интереси на потребителите.

2. За целите на параграф 1 държавите членки по-специално гарантират, че:

а) решенията на компетентните структури в контекста на представителния иск, включително решенията за споразумения, не са повлияни неправомерно от трета страна по начин, който би бил в ущърб на колективните интереси на заинтересованите от представителния иск потребители;

б) представителният иск не е предявен срещу ответник, който е конкурент на предоставящото средствата лице, или срещу ответник, от когото предоставящото средствата лице е зависимо.

3. Държавите членки гарантират, че съдилищата или административните органи са оправомощени при представителни иски за налагане на мерки за обезщетение да преценяват спазването на изискванията на параграфи 1 и 2, в случай че възникнат основателни съмнения по отношение на спазването на тези изисквания. За тази цел компетентните структури оповестяват пред съда или административния орган финансова справка, включваща списък на източниците на средствата, използвани в подкрепа на представителния иск.

4. За целите на параграфи 1 и 2, държавите членки гарантират, че съдилищата или административните органи са оправомощени да предприемат подходящи мерки, например да изискат от компетентната структура да откаже или да промени съответното финансиране, и при необходимост да отхвърлят процесуалната легитимация на компетентната структура за конкретен представителен иск. Ако процесуалната легитимация на компетентната структура е отхвърлена в рамките на конкретен представителен иск, това отхвърляне не засяга правата на потребителите, заинтересовани от същия представителен иск.

Член 11

Споразумения за мерки за обезщетение

1. За целите на одобрението на споразумения държавите членки гарантират, че в представителен иск за налагане на мерки за обезщетение:

а) компетентната структура и търговецът могат съвместно да предложат на съда или административния орган споразумение относно мерките за обезщетение на заинтересованите потребители; или

б) съдът или административният орган, след като се е консултирал с компетентната структура и търговеца, може да прикани компетентната структура и търговеца да постигнат споразумение относно мерките за обезщетение в разумен срок.

▼B

2. Споразуменията, посочени в параграф 1, подлежат на контрол от съда или административния орган. Съдът или административният орган преценява дали трябва да откаже одобряването на споразумение, което противоречи на задължителни разпоредби на национално право, или съдържа условия, които не могат да бъдат изпълнени, като отчита правата и интересите на всички страни, по-специално тези на заинтересованите потребители. Държавите членки могат да определят правила, които да позволяват на съда или административния орган да откаже да одобри споразумение на основание, че то е несправедливо.

3. Ако съдът или административният орган не одобри споразумението, той продължава производството по съответния представителен иск.

4. Одобрените споразумения са обвързващи за компетентната структура, за търговеца и за заинтересованите индивидуални потребители.

Държавите членки могат да определят правила, които дават възможност на заинтересованите от представителния иск и от последвалото споразумение индивидуални потребители да приемат или да откажат да бъдат обвързани от споразуменията, посочени в параграф 1.

5. Мерките за обезщетение, получени чрез одобрено споразумение в съответствие с параграф 2, не засягат други допълнителни средства за правна защита, които са на разположение на потребителите по силата на правото на Съюза или националното право и които не са били предмет на въпросното споразумение.

*Член 12***Разпределение на разноските по представителен иск за налагане на мерки за обезщетение**

1. Държавите членки гарантират, че загубилата страна в представителен иск за налагане на мерки за обезщетение е задължена да заплати разноските по производството, направени от спечелилата страна, в съответствие с условията и изключенията, предвидени в националното право, приложимо към съдебното производство като цяло.

2. Индивидуалните потребители, заинтересовани от представителен иск за налагане на мерки за обезщетение, не заплащат разноските по производството.

3. Независимо от параграф 2, в изключителни случаи, отделен потребител, заинтересован от представителен иск за налагане на мерки за обезщетение, може да бъде осъден да заплати разноските по производството, които са възникнали в резултат на негово умишлено или небрежно поведение.

*Член 13***Информация за представителните иски**

1. Държавите членки определят правила, които да гарантират, че компетентните структури предоставят информация, по-специално на своята интернет страница, относно:

- а) представителните иски, които са решили да предявят пред съд или административен орган;
- б) актуалното състояние на представителните иски, които те вече са предявили пред съд или административен орган; и

▼ B

в) резултатите от представителните искове, предвидени в букви а) и б).

2. Държавите членки определят правила, които да гарантират, че на потребителите, заинтересовани от всяка представителен иск за налагане на мерки за обезщетение, е предоставена своевременно и по подходящ начин информация за представителния иск, за да могат потребителите изрично или мълчаливо да изразят съгласието си да бъдат представлявани по този представителен иск съгласно член 9, параграф 2.

3. Без да се засяга информацията, посочена в параграфи 1 и 2 от настоящия член, съдът или административният орган изисква от търговеца да информира за своя сметка потребителите, заинтересовани от представителния иск, относно всяко окончателно решение, предвиждащо мерките, посочени в член 7, или относно всяко одобрено споразумение, посочено в член 11, чрез средства, които са подходящи за обстоятелствата по случая и в определени срокове, включително, когато е уместно, да информира индивидуално всички заинтересовани потребители. Това задължение не се прилага, ако заинтересованите потребители са информирани по друг начин за окончателното решение или одобреното споразумение.

Държавите членки могат да установят правила, съгласно които от търговеца се изисква да предостави такава информация на потребителите, само ако това бъде поискано от компетентната структура.

4. Изискванията за информация, посочени в параграф 3, се прилагат *mutatis mutandis* по отношение на компетентните структури във връзка с окончателните решения за недопускане или отхвърляне на представителните искове за налагане на мерки за обезщетение.

5. Държавите членки гарантират, че спечелилата страна може да си възстанови разходите, свързани с предоставянето на информация на потребителите в контекста на представителния иск, в съответствие с член 12, параграф 1.

Член 14**Електронни бази данни**

1. Държавите членки могат да създадат национални електронни бази данни, които са обществено достъпни чрез интернет страници и на които се предоставя информация относно компетентните структури, предварително определени за целите на предявяването на национални и трансгранични представителни искове, както и обща информация относно висящите и приключените представителни искове.

2. Когато държава членка създаде електронна база данни, както е посочено в параграф 1, тя уведомява Комисията за интернет адреса, на който е достъпна електронната база данни.

3. Комисията създава и поддържа електронна база данни за целите на:

а) всички съобщения между държавите членки и Комисията, посочени в член 5, параграфи 1, 4 и 5 и член 23, параграф 2; и

▼B

б) сътрудничеството между компетентните структури, посочено в член 20, параграф 4.

4. Електронната база данни, посочена в параграф 3 от настоящия член, е пряко достъпна, доколкото е необходимо, съответно за:

- а) националните звена за контакт, посочени в член 5, параграф 5;
- б) съдилищата и административните органи, ако това е необходимо съгласно националното право;
- в) компетентните структури, определени от държавите членки за целите на предявяването на национални представителни иски и трансгранични представителни иски; и
- г) Комисията.

Информацията, споделена от държавите членки в рамките на електронната база данни, посочена в параграф 3 от настоящия член, по отношение на компетентните структури, определени за целите на предявяването на трансгранични представителни иски, съобразно член 5, параграф 1, е публично достъпна.

*Член 15***Действие на окончателните решения**

Държавите членки гарантират, че окончателното решение на съд или административен орган на която и да е държава членка относно извършено нарушение, което уврежда колективните интереси на потребителите, може да се използва от всички страни като доказателство, в контекста на всеки друг иск за налагане на мерки за обезщетение срещу същия търговец за същата практика, пред съдилищата или административните органи на тези държави членки, в съответствие с националното право по отношение на преценката на доказателствата.

*Член 16***Давностни срокове**

1. В съответствие с националното право държавите членки гарантират, че всяка представителен иск за налагане на мярка за преустановяване или забрана, посочена в член 8, води до спиране или прекъсване на приложимите давностни срокове по отношение на потребителите, заинтересовани от този представителен иск, така че тези потребители да не са възпрепятствани впоследствие да предявят иск за налагане на мерки за обезщетение във връзка с предполагаемото нарушение, предвидено в член 2, параграф 1, поради изтичане на приложимите давностни срокове в хода на представителния иск за налагане на тези мерки за преустановяване или забрана.

2. Освен това държавите членки гарантират, че всяка представителен иск за налагане на мярка за обезщетение, посочена в член 9, параграф 1, води до спиране или прекъсване на приложимите давностни срокове по отношение на заинтересованите от този представителен иск потребители.

Член 17

Процесуална експедитивност

1. Държавите членки гарантират, че представителните искиове за налагане на мерки за преустановяване или забрана, посочени в член 8, се разглеждат с необходимата експедитивност.
2. Представителните искиове за налагане на мерки за преустановяване или забрана, посочени в член 8, параграф 1, буква а), се разглеждат, когато е уместно, в бързо производство.

Член 18

Предоставяне на доказателства

Държавите членки гарантират, че когато компетентна структура е представила сравнително достъпни доказателства, достатъчни да обосновават представителния иск, и е посочила, че допълнителни доказателства са под контрола на ответника или на трета страна, при поискване от тази компетентна структура, съдът или административният орган може да разпорежи тези доказателства да бъдат предоставени от ответника или от третата страна в съответствие с националното процесуално право, при спазване на приложимото право на Съюза и националните правила относно поверителността и пропорционалността. Държавите членки гарантират, че по искане на ответника съдът или административният орган може също така да разпорежи на компетентната структура или на трета страна да предостави имащи отношение доказателства съгласно националното процесуално право.

Член 19

Санкции

1. Държавите членки установяват система от санкции, приложими при неизпълнение или неспазване на:
  - а) мярка за преустановяване или забрана, посочена в член 8, параграф 1 или в член 8, параграф 2, буква б); или
  - б) задължения, посочени в член 13, параграф 3 или член 18.

Държавите членки вземат всички мерки, необходими за осигуряването на прилагането им. Предвидените санкции трябва да бъдат ефективни, пропорционални и възпиращи.

2. Държавите членки гарантират, че санкциите могат да бъдат, наред с другото, под формата на глоби.

Член 20

Помощ за компетентните структури

1. Държавите членки вземат мерки, с които целят да гарантират, че разходите по производството, свързани с представителните искиове, не възпрепятстват компетентните структури да упражняват ефективно своето право да искат налагането на мерките, посочени в член 7.

▼B

2. Мерките, посочени в параграф 1, могат да бъдат например под формата на публично финансиране, включително структурна подкрепа за компетентни структури, ограничаване на приложимите съдебни или административни такси или достъп до правна помощ.

3. Държавите членки могат да определят правила, позволяващи на компетентните структури да изискват от потребители, които изрично са изразили съгласието си да бъдат представлявани от компетентна структура по конкретен представителен иск за налагане на мерки за обезщетение, да платят ниски първоначални такси или сходни такси за участие в този представителен иск.

4. Държавите членки и Комисията подкрепят и улесняват сътрудничеството между компетентните структури и обмена и разпространението на техните най-добри практики и опит във връзка със случаи на национални и трансгранични нарушения, предвидени в член 2, параграф 1.

ГЛАВА 3

ЗАКЛЮЧИТЕЛНИ РАЗПОРЕДБИ*Член 21***Отмяна**

Директива 2009/22/ЕО се отменя, считано от 25 юни 2023 г., без да се засяга член 22, параграф 2 от настоящата директива.

Позоваванията на отменената директива се считат за позовавания на настоящата директива и се четат съгласно таблицата за съответствието, съдържаща се в приложение II.

*Член 22***Преходни разпоредби**

1. Държавите членки прилагат законовите, подзаконовите и административните разпоредби, транспониращи настоящата директива, за представителните иски, предявени на или след 25 юни 2023 г.

2. Държавите членки прилагат законовите, подзаконовите и административните разпоредби, транспониращи Директива 2009/22/ЕО, за представителните иски, предявени преди 25 юни 2023 г.

3. Държавите членки гарантират, че закони, подзаконови или административни разпоредби относно спирането или прекъсването на давностните срокове, с които се транспонира член 16, се прилагат само за претенции за мерки за обезщетение, основани на нарушения, посочени в член 2, параграф 1, които са извършени на или след 25 юни 2023 г. Това не изключва прилагането на разпоредбите на националното право относно спирането или прекъсването на давностните срокове, които са били приложими преди 25 юни 2023 г. по отношение на иски за налагане на мерки за обезщетение, основани на нарушения, посочени в член 2, параграф 1, които са извършени преди тази дата.

*Член 23***Наблюдение и оценка**

1. Не по-рано от 26 юни 2028 г. Комисията извършва оценка на настоящата директива и представя основните констатации от нея в доклад до Европейския парламент, Съвета и Европейския икономически и социален комитет. Оценка се извършва в съответствие

▼B

с насоките на Комисията за по-добро регулиране. В доклада Комисията оценява по-специално обхвата на настоящата директива, определен в член 2 и в приложение I, както и функционирането и ефективността на настоящата директива при трансгранични случаи, включително по отношение на правната сигурност.

2. Държавите членки предоставят на Комисията за първи път до 26 юни 2027 г. и след това ежегодно следната информация, необходима за изготвянето на доклада, посочен в параграф 1:

- а) броя и вида на представителните искиове, приключени пред техните съдилища или административни органи;
- б) вида на нарушенията, предвидени в член 2, параграф 1, и страните по тези представителни искиове;
- в) резултатите от тези представителни искиове.

3. До 26 юни 2028 г. Комисията извършва оценка на това дали трансграничните представителни искиове могат да бъдат разглеждани най-добре на равнището на Съюза чрез създаването на Европейски омбудсман за представителни искиове за мерки за преустановяване или забрана и мерки за обезщетение и представя основните констатации от нея в доклад до Европейския парламент, Съвета и Европейския икономически и социален комитет, придружен, при нужда, от законодателно предложение.

*Член 24***Транспониране**

1. Държавите членки приемат и публикуват до 25 декември 2022 г. законовите, подзаконовите и административните разпоредби, необходими, за да се съобразят с настоящата директива. Те незабавно информират Комисията за това.

Те прилагат тези мерки от 25 юни 2023 г.

Когато държавите членки приемат тези мерки, в тях се съдържа позоваване на настоящата директива или то се извършва при официалното им публикуване. Условието и редът на позоваване се определят от държавите членки.

2. Държавите членки съобщават на Комисията текста на мерките от националното право, които приемат в областта, уредена с настоящата директива.

*Член 25***Влизане в сила**

Настоящата директива влиза в сила на двадесетия ден след публикуването ѝ в *Официален вестник на Европейския съюз*.

*Член 26***Адресати**

Адресати на настоящата директива са държавите членки.

ПРИЛОЖЕНИЕ I

СПИСЪК НА РАЗПОРЕДБИТЕ НА ПРАВНИТЕ АКТОВЕ НА СЪЮЗА, ПОСОЧЕНИ В ЧЛЕН 2, ПАРАГРАФ 1

- 1) Директива 85/374/ЕИО на Съвета от 25 юли 1985 г. за сближаване на законовите, подзаконовите и административните разпоредби на държавите членки относно отговорността за вреди, причинени от дефект на стока (ОВ L 210, 7.8.1985 г., стр. 29).
- 2) Директива 93/13/ЕИО на Съвета от 5 април 1993 г. относно неравноправните клаузи в потребителските договори (ОВ L 95, 21.4.1993 г., стр. 29).
- 3) Регламент (ЕО) № 2027/97 на Съвета от 9 октомври 1997 г. относно отговорността на въздушните превозвачи при въздушния превоз на пътници и на техния багаж (ОВ L 285, 17.10.1997 г., стр. 1).
- 4) Директива 98/6/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 16 февруари 1998 г. относно защитата на потребителите при обозначаването на цените на стоките, предлагани на потребителите (ОВ L 80, 18.3.1998 г., стр. 27).
- 5) Директива 1999/44/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 25 май 1999 г. относно някои аспекти на продажбата на потребителски стоки и свързаните с тях гаранции (ОВ L 171, 7.7.1999 г., стр. 12).
- 6) Директива 2000/31/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 8 юни 2000 г. за някои правни аспекти на услугите на информационното общество, и по-специално на електронната търговия на вътрешния пазар („Директива за електронната търговия“) (ОВ L 178, 17.7.2000 г., стр. 1): членове 5 – 7, 10 и 11.
- 7) Директива 2001/83/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 6 ноември 2001 г. за утвърждаване на кодекс на Общността относно лекарствени продукти за хуманна употреба (ОВ L 311, 28.11.2001 г., стр. 67): членове 86 – 90, 98 и 100.
- 8) Директива 2001/95/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 3 декември 2001 г. за общата безопасност на продуктите (ОВ L 11, 15.1.2002 г., стр. 4): членове 3 и 5.
- 9) Директива 2002/22/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 7 март 2002 г. относно универсалната услуга и правата на потребителите във връзка с електронните съобщителни мрежи и услуги (Директива за универсалната услуга) (ОВ L 108, 24.4.2002 г., стр. 51): член 10 и глава IV.
- 10) Директива 2002/58/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 12 юли 2002 г. относно обработката на лични данни и защита на правото на неприкосновеност на личния живот в сектора на електронните комуникации (Директива за правото на неприкосновеност на личния живот и електронни комуникации) (ОВ L 201, 31.7.2002 г., стр. 37): членове 4 – 8 и 13.
- 11) Директива 2002/65/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 23 септември 2002 г. относно дистанционна търговия на потребителски финансови услуги и за изменение на Директива 90/619/ЕИО на Съвета и на Директиви 97/7/ЕО и 98/27/ЕО (ОВ L 271, 9.10.2002 г., стр. 16).
- 12) Регламент (ЕО) № 178/2002 на Европейския парламент и на Съвета от 28 януари 2002 г. за установяване на общите принципи и изисквания на законодателството в областта на храните, за създаване на Европейски орган за безопасност на храните и за определяне на процедури относно безопасността на храните (ОВ L 31, 1.2.2002 г., стр. 1).

▼B

- 13) Регламент (ЕО) № 261/2004 на Европейския парламент и на Съвета от 11 февруари 2004 г. относно създаване на общи правила за обезщетяване и помощ на пътниците при отказан достъп на борда и отмяна или голямо закъснение на полети, и за отмяна на Регламент (ЕИО) № 295/91 (ОВ L 46, 17.2.2004 г., стр. 1).
- 14) Директива 2005/29/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 11 май 2005 г. относно неприятели търговски практики от страна на търговци към потребители на вътрешния пазар и изменение на Директива 84/450/ЕИО на Съвета, Директиви 97/7/ЕО, 98/27/ЕО и 2002/65/ЕО на Европейския парламент и на Съвета, и Регламент (ЕО) № 2006/2004 на Европейския парламент и на Съвета („Директива за неприятели търговски практики“) (ОВ L 149, 11.6.2005 г., стр. 22).
- 15) Директива 2006/114/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 12 декември 2006 г. относно заблуждаващата и сравнителната реклама (ОВ L 376, 27.12.2006 г., стр. 21).
- 16) Директива 2006/123/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 12 декември 2006 г. относно услугите на вътрешния пазар (ОВ L 376, 27.12.2006 г., стр. 36): членове 20 и 22.
- 17) Регламент (ЕО) № 1107/2006 на Европейския парламент и на Съвета от 5 юли 2006 г. относно правата на хората с увреждания и на хората с ограничена подвижност при пътувания с въздушен транспорт (ОВ L 204, 26.7.2006 г., стр. 1).
- 18) Регламент (ЕО) № 1371/2007 на Европейския парламент и на Съвета от 23 октомври 2007 г. относно правата и задълженията на пътниците, използващи железопътен транспорт (ОВ L 315, 3.12.2007 г., стр. 14).
- 19) Директива 2008/48/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 23 април 2008 г. относно договорите за потребителски кредити и за отмяна на Директива 87/102/ЕИО на Съвета (ОВ L 133, 22.5.2008 г., стр. 66).
- 20) Директива 2008/122/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 14 януари 2009 г. относно защитата на потребителите по отношение на някои аспекти на договорите за разпределено във времето ползване на собственост, дългосрочни ваканционни продукти, препродажба и замяна (ОВ L 33, 3.2.2009 г., стр. 10).
- 21) Регламент (ЕО) № 1008/2008 на Европейския парламент и на Съвета от 24 септември 2008 г. относно общите правила за извършване на въздухоплавателни услуги в Общността (ОВ L 293, 31.10.2008 г., стр. 3): член 23.
- 22) Регламент (ЕО) № 1272/2008 на Европейския парламент и на Съвета от 16 декември 2008 г. относно класифицирането, етикетването и опаковането на вещества и смеси, за изменение и за отмяна на директиви 67/548/ЕИО и 1999/45/ЕО, и за изменение на Регламент (ЕО) № 1907/2006 (ОВ L 353, 31.12.2008 г., стр. 1): членове 1 – 35.
- 23) Директива 2009/65/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 13 юли 2009 г. относно координирането на законите, подзаконовите и административните разпоредби относно предприятията за колективно инвестиране в прехвърлими ценни книжа (ПКИПЦК) (ОВ L 302, 17.11.2009 г., стр. 32).
- 24) Директива 2009/72/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 13 юли 2009 г. относно общите правила за вътрешния пазар на електроенергия и за отмяна на Директива 2003/54/ЕО (ОВ L 211, 14.8.2009 г., стр. 55): член 3 и приложение I.
- 25) Директива 2009/73/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 13 юли 2009 г. относно общите правила за вътрешния пазар на природен газ и за отмяна на Директива 2003/55/ЕО (ОВ L 211, 14.8.2009 г., стр. 94): член 3 и приложение I.

▼B

- 26) Директива 2009/110/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 16 септември 2009 г. относно предприемането, упражняването и пруденциалния надзор на дейността на институциите за електронни пари и за изменение на директиви 2005/60/ЕО и 2006/48/ЕО, и за отмяна на Директива 2000/46/ЕО (ОВ L 267, 10.10.2009 г., стр. 7).
- 27) Директива 2009/125/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 21 октомври 2009 г. за създаване на рамка за определяне на изискванията за екодизайн към продукти, свързани с енергопотреблението (ОВ L 285, 31.10.2009 г., стр. 10): член 14 и приложение I.
- 28) Директива 2009/138/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 25 ноември 2009 г. относно започването и упражняването на застрахователна и презастрахователна дейност (Платежоспособност II) (ОВ L 335, 17.12.2009 г., стр. 1): членове 183 – 186.
- 29) Регламент (ЕО) № 392/2009 на Европейския парламент и на Съвета от 23 април 2009 г. относно отговорността на превозвачите на пътници по море в случай на произшествия (ОВ L 131, 28.5.2009 г., стр. 24).
- 30) Регламент (ЕО) № 924/2009 на Европейския парламент и на Съвета от 16 септември 2009 г. относно презграничните плащания в рамките на Общността и за отмяна на Регламент (ЕО) № 2560/2001 (ОВ L 266, 9.10.2009 г., стр. 11).
- 31) Регламент (ЕО) № 1222/2009 на Европейския парламент и на Съвета от 25 ноември 2009 г. относно етикетирането на гуми по отношение на горивната ефективност и други съществени параметри (ОВ L 342, 22.12.2009 г., стр. 46): членове 4 – 6.
- 32) Регламент (ЕО) № 1223/2009 на Европейския парламент и на Съвета от 30 ноември 2009 г. относно козметичните продукти (ОВ L 342, 22.12.2009 г., стр. 59): членове 3 – 8 и 19 – 21.
- 33) Директива 2010/13/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 10 март 2010 г. за координирането на някои разпоредби, установени в закони, подзаконови или административни актове на държавите членки, отнасящи се до предоставянето на аудио-визуални медийни услуги (Директива за аудио-визуалните медийни услуги) (ОВ L 95, 15.4.2010 г., стр. 1): членове 9 – 11, 19 – 26 и 28б.
- 34) Регламент (ЕО) № 66/2010 на Европейския парламент и на Съвета от 25 ноември 2009 г. относно екомаркировката на ЕС (ОВ L 27, 30.1.2010 г., стр. 1): членове 9 – 10.
- 35) Регламент (ЕС) № 1177/2010 на Европейския парламент и на Съвета от 24 ноември 2010 г. относно правата на пътниците, пътуващи по море или по вътрешни водни пътища, и за изменение на Регламент (ЕО) № 2006/2004 (ОВ L 334, 17.12.2010 г., стр. 1).
- 36) Директива 2011/61/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 8 юни 2011 г. относно лицата, управляващи алтернативни инвестиционни фондове и за изменение на директиви 2003/41/ЕО и 2009/65/ЕО и на регламенти (ЕО) № 1060/2009 и (ЕС) № 1095/2010 (ОВ L 174, 1.7.2011 г., стр. 1).
- 37) Директива 2011/83/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 25 октомври 2011 г. относно правата на потребителите, за изменение на Директива 93/13/ЕИО на Съвета и Директива 1999/44/ЕО на Европейския парламент и на Съвета и за отмяна на Директива 85/577/ЕИО на Съвета и Директива 97/7/ЕО на Европейския парламент и на Съвета (ОВ L 304, 22.11.2011 г., стр. 64).
- 38) Регламент (ЕС) № 181/2011 на Европейския парламент и на Съвета от 16 февруари 2011 г. относно правата на пътниците в автобусния транспорт и за изменение на Регламент (ЕО) № 2006/2004 (ОВ L 55, 28.2.2011 г., стр. 1).

▼B

- 39) Регламент (ЕС) № 1169/2011 на Европейския парламент и на Съвета от 25 октомври 2011 г. за предоставянето на информация за храните на потребителите, за изменение на регламенти (ЕО) № 1924/2006 и (ЕО) № 1925/2006 на Европейския парламент и на Съвета и за отмяна на Директива 87/250/ЕИО на Комисията, Директива 90/496/ЕИО на Съвета, Директива 1999/10/ЕО на Комисията, Директива 2000/13/ЕО на Европейския парламент и на Съвета, директиви 2002/67/ЕО и 2008/5/ЕО на Комисията и на Регламент (ЕО) № 608/2004 на Комисията (ОВ L 304, 22.11.2011 г., стр. 18).
- 40) Директива 2012/27/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 25 октомври 2012 г. относно енергийната ефективност, за изменение на директиви 2009/125/ЕО и 2010/30/ЕС, и за отмяна на директиви 2004/8/ЕО и 2006/32/ЕО (ОВ L 315, 14.11.2012 г., стр. 1): членове 9 – 11а.
- 41) Регламент (ЕС) № 260/2012 на Европейския парламент и на Съвета от 14 март 2012 г. за определяне на технически и бизнес изисквания за кредитни преводи и директни дебити в евро и за изменение на Регламент (ЕО) № 924/2009 (ОВ L 94, 30.3.2012 г., стр. 22).
- 42) Регламент (ЕС) № 531/2012 на Европейския парламент и на Съвета от 13 юни 2012 г. относно роуминга в обществени мобилни съобщителни мрежи в рамките на Съюза (ОВ L 172, 30.6.2012 г., стр. 10).
- 43) Директива 2013/11/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 21 май 2013 г. за алтернативно решаване на потребителски спорове и за изменение на Регламент (ЕО) № 2006/2004 и Директива 2009/22/ЕО (Директива за АРС за потребители) (ОВ L 165, 18.6.2013 г., стр. 63): член 13.
- 44) Регламент (ЕС) № 524/2013 на Европейския парламент и на Съвета от 21 май 2013 г. относно онлайн решаване на потребителски спорове и за изменение на Регламент (ЕО) № 2006/2004 и Директива 2009/22/ЕО (Регламент за ОРС за потребители) (ОВ L 165, 18.6.2013 г., стр. 1): член 14.
- 45) Директива 2014/17/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 4 февруари 2014 г. относно договорите за кредити за жилищни недвижими имоти за потребители и за изменение на директиви 2008/48/ЕО и 2013/36/ЕС и Регламент (ЕС) № 1093/2010 (ОВ L 60, 28.2.2014 г., стр. 34).
- 46) Директива 2014/31/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 26 февруари 2014 г. за хармонизиране на законодателствата на държавите членки за предоставянето на пазара на везни с неавтоматично действие (ОВ L 96, 29.3.2014 г., стр. 107).
- 47) Директива 2014/35/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 26 февруари 2014 г. за хармонизиране на законодателствата на държавите членки за предоставяне на пазара на електрически съоръжения, предназначени за използване в определени граници на напрежението (ОВ L 96, 29.3.2014 г., стр. 357).
- 48) Директива 2014/65/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 15 май 2014 г. относно пазарите на финансови инструменти и за изменение на Директива 2002/92/ЕО и на Директива 2011/61/ЕС (ОВ L 173, 12.6.2014 г., стр. 349): членове 23 – 29.
- 49) Директива 2014/92/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 23 юли 2014 г. относно съпоставимостта на таксите по платежните сметки, прехвърлянето на платежни сметки и достъпа до платежни сметки за основни операции (ОВ L 257, 28.8.2014 г., стр. 214).
- 50) Регламент (ЕС) № 1286/2014 на Европейския парламент и на Съвета от 26 ноември 2014 г. относно основните информационни документи за пакети с инвестиционни продукти на дребно и основаващи се на застраховане инвестиционни продукти (ПИПДОЗИП) (ОВ L 352, 9.12.2014 г., стр. 1).

▼B

- 51) Регламент (ЕС) 2015/760 на Европейския парламент и на Съвета от 29 април 2015 г. относно Европейски фондове за дългосрочни инвестиции (ОВ L 123, 19.5.2015 г., стр. 98).
- 52) Регламент (ЕС) 2015/2120 на Европейския парламент и на Съвета от 25 ноември 2015 г. за определяне на мерки относно достъпа до отворен интернет и цените на дребно за регулирани комуникации в рамките на ЕС и за изменение на Директива 2002/22/ЕО и на Регламент (ЕС) № 531/2012 (ОВ L 310, 26.11.2015 г., стр. 1).
- 53) Директива (ЕС) 2015/2302 на Европейския парламент и на Съвета от 25 ноември 2015 г. относно пакетните туристически пътувания и свързаните пътнически услуги, за изменение на Регламент (ЕО) № 2006/2004 и Директива 2011/83/ЕС на Европейския парламент и на Съвета и за отмяна на Директива 90/314/ЕИО на Съвета (ОВ L 326, 11.12.2015 г., стр. 1).
- 54) Директива (ЕС) 2015/2366 на Европейския парламент и на Съвета от 25 ноември 2015 г. за платежните услуги във вътрешния пазар, за изменение на директиви 2002/65/ЕО, 2009/110/ЕО и 2013/36/ЕС и Регламент (ЕС) № 1093/2010 и за отмяна на Директива 2007/64/ЕО (ОВ L 337, 23.12.2015 г., стр. 35).
- 55) Директива (ЕС) 2016/97 на Европейския парламент и на Съвета от 20 януари 2016 г. относно разпространението на застрахователни продукти (ОВ L 26, 2.2.2016 г., стр. 19): членове 17 – 24 и 28 – 30.
- 56) Регламент (ЕС) 2016/679 на Европейския парламент и на Съвета от 27 април 2016 г. относно защитата на физическите лица във връзка с обработването на лични данни и относно свободното движение на такива данни и за отмяна на Директива 95/46/ЕО (Общ регламент относно защитата на данните) (ОВ L 119, 4.5.2016 г., стр. 1).
- 57) Регламент (ЕС) 2017/745 на Европейския парламент и на Съвета от 5 април 2017 г. за медицинските изделия, за изменение на Директива 2001/83/ЕО, Регламент (ЕО) № 178/2002 и Регламент (ЕО) № 1223/2009 и за отмяна на директиви 90/385/ЕИО и 93/42/ЕИО на Съвета (ОВ L 117, 5.5.2017 г., стр. 1): глава II.
- 58) Регламент (ЕС) 2017/746 на Европейския парламент и на Съвета от 5 април 2017 г. за медицинските изделия за инвитро диагностика и за отмяна на Директива 98/79/ЕО и Решение 2010/227/ЕС на Комисията (ОВ L 117, 5.5.2017 г., стр. 176): глава II.
- 59) Регламент (ЕС) 2017/1128 на Европейския парламент и на Съвета от 14 юни 2017 г. за трансграничната преносимост на услугите за онлайн съдържание в рамките на вътрешния пазар (ОВ L 168, 30.6.2017 г., стр. 1).
- 60) Регламент (ЕС) 2017/1129 на Европейския парламент и на Съвета от 14 юни 2017 г. относно проспекта, който трябва да се публикува при публично предлагане или допускане на ценни книжа до търговия на регулиран пазар, и за отмяна на Директива 2003/71/ЕО (ОВ L 168, 30.6.2017 г., стр. 12).
- 61) Регламент (ЕС) 2017/1131 на Европейския парламент и на Съвета от 14 юни 2017 г. относно фондовете на паричния пазар (ОВ L 169, 30.6.2017 г., стр. 8).
- 62) Регламент (ЕС) 2017/1369 на Европейския парламент и на Съвета от 4 юли 2017 г. за определяне на нормативна рамка за енергийно етикетане и за отмяна на Директива 2010/30/ЕС (ОВ L 198, 28.7.2017 г., стр. 1): членове 3 – 6.
- 63) Регламент (ЕС) 2018/302 на Европейския парламент и на Съвета от 28 февруари 2018 г. за преодоляване на необоснованото блокиране на географски принцип и на други форми на дискриминация въз основа на националността, местопребиваването или мястото на установяване на клиентите в рамките на вътрешния пазар и изменение на регламентите (ЕО) № 2006/2004 и (ЕС) 2017/2394 и Директива 2009/22/ЕО (ОВ L 601, 2.3.2018 г., стр. 1): членове 3 – 5.

▼B

- 64) Директива (ЕС) 2018/1972 на Европейския парламент и на Съвета от 11 декември 2018 г. за установяване на Европейски кодекс за електронни съобщения (ОВ L 321, 17.12.2018 г., стр. 36): членове 88 и 98 – 116 и приложения VI и VIII.
- 65) Директива (ЕС) 2019/770 на Европейския парламент и на Съвета от 20 май 2019 г. за някои аспекти на договорите за предоставяне на цифрово съдържание и цифрови услуги (ОВ L 136, 22.5.2019 г., стр. 1).
- 66) Директива (ЕС) 2019/771 на Европейския парламент и на Съвета от 20 май 2019 г. за някои аспекти на договорите за продажба на стоки, за изменение на Регламент (ЕС) 2017/2394 и на Директива 2009/22/ЕО и за отмяна на Директива 1999/44/ЕО (ОВ L 136, 22.5.2019 г., стр. 28).

▼M1

- 67) Регламент (ЕС) 2022/1925 на Европейския парламент и на Съвета от 14 септември 2022 година относно достъпни и справедливи пазари в цифровия сектор и за изменение на директиви (ЕС) 2019/1937 и (ЕС) 2020/1828 (Акт за цифровите пазари) (ОВ L 265, 21.9.2022 г., стр. 1).

ПРИЛОЖЕНИЕ II

ТАБЛИЦА НА СЪОТВЕТСТВИЕТО

Директива 2009/22/ЕО	Настоящата директива
Член 1, параграф 1	Член 1, параграф 1
Член 1, параграф 2	Член 2, параграф 1
-	Член 2, параграф 2
-	Член 3
Член 2, параграф 1	Член 7, параграф 1 Член 7, параграф 4, буква а)
-	Член 7, параграфи 2 и 3 Член 7, параграф 4, буква б) Член 7, параграфи 5, 6 и 7
Член 2, параграф 1, буква а)	Член 7, параграф 4, буква а) Член 8, параграф 1 Член 17
Член 2, параграф 1, буква б)	Член 7, параграф 4, буква а) Член 8, параграф 2, буква б) Член 13, параграф 1, буква в) Член 13, параграф 3
-	Член 8, параграф 2, буква а)
-	Член 8, параграф 3
Член 2, параграф 1, буква в)	Член 19
Член 2, параграф 2	Член 2, параграф 3
Член 3	Член 3, параграф 4 Член 4, параграфи 1 и 2 Член 4, параграф 3, букви а) и б) Член 4, параграфи 6 и 7
-	Член 4, параграф 3, букви в)–е) Член 4, параграфи 4 и 5
-	Член 5, параграфи 2–5
Член 4, параграф 1	Член 6
Член 4, параграфи 2 и 3	Член 5, параграф 1
Член 5	Член 8, параграф 4
-	Член 9
-	Член 10
-	Член 11
-	Член 12
-	Член 13, параграф 1, букви а) и б) Член 13, параграфи 2, 4 и 5

▼B

Директива 2009/22/ЕО	Настоящата директива
-	Член 14
-	Член 15
-	Член 16
-	Член 18
Член 6	Член 23
Член 7	Член 1, параграфи 2 и 3
Член 8	Член 24
-	Член 20
Член 9	Член 21
-	Член 22
Член 10	Член 25
Член 11	Член 26